

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

ירחא

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

ידאג לאמור איך אסבף עלמני צוה שלח הורגלתי עד הכה
 או איך אובל לעמוד צפני היטה"ר שהוא דונה להר אלה
 יבנה בהקצ"ה וכדע שהקצ"ה איקרי וי"ס חיים כו"ס
 צוהר הקדוש (פ' ויקרא י"ג) ויהי ונדיל בין וי"ס לני"ס
 בין קצ"ה דאיקרי צהר וי"ס חיים ובין ע"ז דאיקרי צרות
 כצד"ס דאי"ס וי"ס קרוים וי"ס עכורים וכו' עכ"ל והוא
 אומר ורחץ צטרו צוים חיים י"ז שיצטח בקצ"ה סנקרא
 וי"ס חיים ורחץ לטון צטחון כו"ו עטה צד' ועטה עוז (תהלים
 ל"ז) ונחמנויך רחץ צמינריה ד' וגו' ולא וטור הי"ט
 הקצ"ה וק"י"ע לו לטור עלמו מהילכה"ר וי"ס ונענח טהור
 והכחיז הזה מודיע משפט החקד אשר עושה ד' עם
 צרותיו כי לולא ד' שהיה צעחו היה נופל ציד הילכה"ר
 ח"ו כאומרם ז"ל לפה רשע ללדיק ונצקס להנחיתו וד' לא
 ינצחו צידו (קידושין פ"א סוכה פ"ה) וצוה יל"פ וי יתן
 טהור ונענח לא אחד צמויה וכו' לא אחד הי"ט הקצ"ה
 עשה זאת שנקייע לבעל חסונה לעשות מילה"ר יל"ט
 ונענח טהור ועד"ז יקד הפייע לטעם טהורים לטור
 טוהים צאוור קדוש ציולר פרטה פרה והנן . והרצ הלדיק
 וכו' ד' **אחר** קליוואכיר ז"ל ציאר עד"ז לטעם עהורים
 פ' סיפלו לפעמים מודריגתם וזהו ירידה ללורך
 עליה כדי לטהר טוהים ויעלו עונה כשונה הרשעים להחזיקן
 למועב וזהו צאוור קדוש . הקדוש הוא הקצ"ה הגורן כן
 עכ"ל :

אחרי

וגורל אחד לעזאל כתב צעה"ע ז"ל וגורל צ' הכא ואידך
 וגורל לצווי"ט דהיי"ט הונן שכלאר צו וי"ז צעי"ט
 וספיל גורלות על ישראל ואור הקצ"ה איכנו שיה לך כצר
 הפלתי גורלות וכלל צישראל וכל העכו"ם וזה שכתב
 גורל אחד לך וגורל אחד לעזאל שוכפר עוונתם של
 ישראל דכתיב וכשא עוונת חס הוא וכפר עכ"ל ויהכן
 לרנזו טעם השעיר בגין לאתפרשא האי ונקטרגא ש"ל
 לצו ולהפיל גורלות על ישראל ח"ו . וצוה השעיר כהם
 פיהו ואתהפיך לנצר אפוערופסא עליהו ולא יחצע חוביתון
 קמי וכלכא צקוד אס רעצ שוכאיך וגו' ח"א וגורל לצווי"ט
 אס ילא הקטרוג ח"ו אז עלה לזה וגורל אחד לעזאל ובהוא
 דוחכא אתהדיחא ואתפריש ונענח קדישא ואתהפיך סגוריא
 ללוד זכות על ישראל שהם עוצים וכפרים וראוים לחן
 ולחמד ולרחמים :

שבת

צצחון היא לכס וגוור ככאן כתיב היא צו"ד
 וצפרטה אמור כתיב צצח צצח צצחון הוא לכס צוא"ו
 כי ככאן חיירי צסוף היום צעה הנעילה כאמור כי ציוס
 הזה יכפר עליכם וגו' וכפרה הוא צסוף יננח ולא הוא
 כוונך אליה כי היא כצר עלתה צקוד ד' הוא האלהים
 וצפרטה אמור ונדצר צהחלה הערצ כאמור ועניתם את
 נפשוהיכם צהשעה לחודש שרק היא התחילה לעלות ולא

צצחון היא כוונכת אליו ותמיד וזכיר העיקר והטפל ככל
 ע"ד אמרם ז"ל צצו"ק (צח) צצחר דאשכחכו דכר וצקצח
 לית שצחא וכו' וצפרטה חוקת צצו"ק ח"ל צפסקו ונעטס
 צצרה סלל כללל דכר וצקצח וצצחר דאשכח דכר אפ"ל
 ונחה טקצח . דכר קריין לכולל וכו' :

כמעשה

ארץ ומל"ס אשר יצתם צה לא תעשו וגו' את
 נשפטני תעשו ואת חוקתי תשעו וגו'
 ושוורתם את חוקותי ואת נשפטני אשר יעשה ארתם האדם
 וחי צהם אבי ד' וגו' לא תקרצו לגלות ערוה וגו' יל"ד ככל
 הדברים כי אמור ושוורתם את חוקותי וגו' הוא עלמו
 אמור ונקודם צמווך את נשפטני תעשו ואת חוקותי תשעו
 וגו' ורז"ל דרשו (יונח פ' צ' שעירים) ת"ר את נשפטני
 תעשו דברים שאלמלא לא נכתבו דין הוא שיכתבו אל
 עכו"ם וגו' וש"ד וגזל וצרכה השם . ואת חוקותי תשעו
 דברים שהסטן ועכו"ם נשיצין עליהם ואלו הן אכילת חז"י
 ולבישת שטענו וחלילת ציננה וטהרת וזלדע ושעיר הנשחלה
 ופרה אדונה וכונח האמור ונעשה תהו הן ת"ל אבי ז'
 הקקתים אין לך רשות להרהר צהם עכ"ל וזל"ד ככ"ל ליה
 לי צ' פעמים עוד יל"ד אמור וחי צהם עוד יל"ד חן
 הסוויכה ננוטכה צאמור וחי צהם ומווך ליה לא תקרצו
 לגלות ערוה וגו' אמנס יתצחר עפ"י דצריהם ז"ל צתי"כ צ'
 אס צחוקתי חלכו ואת מלוהו תשעו וגו' רז"ל אס צחוקתי
 חלכו יכול זה קיום הנולות כשהוא אמור ואת נולתי תשעו
 הרי קיום הנולות אמור האונה אבי ונקיים אס צחוקתי חלכו
 שחסי ענלי' צתורה וכו' עכ"ל וכפי זה נכתובן ככל הדברים
 אמור את נשפטני תעשו ואת חוקותי תשעו וגו' ואם הכתוב
 הזה מייירי ונקיים הנולות הא ויה ת"ל שצו ושוורתם את חוקות
 וגו' אס אינו ענין לקיום הנולות הנה ענין ללימוד תורה
 וכן דרשו רז"ל צפסקו ועשיהם ושוורתם צפרטה ולהחזיק
 ושוורתם זה נשנה כו' עכ"ל ונהה אמור ושוורתם את
 הנולות כי צעלס היום הזה וגו' פ' עפ"י דצריהם ז"ל
 (פסחים ו') שואלין דורשין צהלי פסח לי יוס קודם פסח
 ואמור ז"ל ושוורתם זה נשנה והוא אמור ושוורתם את
 הנולות היינו נשנה שחלנודו הלכות מולות כוכין גיונתי של
 חיבת כי היינו לנוד יוס קודם הפסח ונני איכא עידי
 דלא רנניחא צאורייתא הדרן לדצרינו אמור ושוורתם את
 חוקותי הנה ענין ללימוד תורה וזה הוא העלה היעונה
 אשר נחנה לו תורתנו הקדושה לגדור עלמו ומגדר תלמות
 חקק הערוי הוא הפעולי היתר ככונה הוא ללימוד תורה
 וכיון שהוא צגדר שיעסוק צתורת ד' יונס ולילה אין לו פכל
 עוד לחסוב ונחשבות אחרת ולראות צראיות העין להרגשת
 הנשמויות וכיון שהוא מושלל ונשכני דברים אליו היינו
 שיטנו צנרחק הרגש ראות העין ומרחק צחינת החוש
 אז כרכב צו הנונה לצל יתלהט אחר צולמוס העריות והיו
 קוד אמור ולא תמורו אחרי לצצכם ואחרי עיניכם ה
 הראות צעינים וגם נחשבות הלצ והחינוד הן הן הן
 קירקורי עצירה כאמרם ז"ל ונ"כ הרננצ"ס ז"ל סוף הלכות
 ציאה

צ"ח יפס עלמו ונחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו
 בחכמה שאין נחשבות עריות ונחשבות אלה כלל פני
 ונחשבות עכ"ל. ועיין בטור והנחשבות ב"ש ק"ב ולזה אמר
 אחר שהזהיר באגורו את נשפטי העשו ואת חוקי השמות
 היימי לבדור עלמו ונגדר בחינת העריות כמו שאמר קודם
 כונעם ארץ ולרים לא העשו והיימי חיעז עריות שהיו
 מלרים וכנען כתעצם בהם כי צונה שאמר בקוף הפרשה
 אל תעוואו בכל אלה כי בכל אלה נעוואו הגוים וגו' ו
 הדברים ונכחים ונגידים כי נעשיתם היו נעשה חיעז
 העריות ונתנה לנו תורתנו הקדושה עלה חיעולת לזה
 ואמר ונותרת את חקותי ולא נשפטי והיימי שחלודו
 תורה וזהו דיוק באגורו וחי בהם דקדק לומר בהם היימי
 לומר שקציעות עסקו וחפלו יח רק בהתורה וכמו שדרשו
 רז"ל בספיק ודברת צם ע"ש בדבריהם ז"ל והו וחי בהם
 ולא חלו די פ"י נעסק התורה הגיעו להארה כפלאה כנשפוטתם
 להזהרם יודעים ונכירים שאני די והואמר שנה יחזירם
 לומרטו וכמו שכתב הרב האלקי הארי ז"ל ויי שיתחזק
 בתורה כ"כ עד שום ולילה לא יחשוב בדבר ונדברי העולם
 אלא בתורה ודאי ונזכר לו שניע הארה כפלאה כנשפוטו
 ולא יעטרק לס"גוף ולחנעית עכ"ל וסווד ליה לא תקריבו לגלות
 ערוה פ"י ע"י עסק התורה ונוולת לא תקריבו לגלות
 ערוה ח"ו כי התורה חסא ונגנת ווללת חפילו שלא שבעת
 עסק בה באגורם ז"ל (סוטה כ"ח) וליה אינה ונגנת אלה
 צעידתא דעסקי בה נש"כ התורה ונגנת גם צעידתיה דלא
 עסקי בה וכי ואגורו את חקותי ולא נשפטי לומר שאדם
 נחויב ללמוד הן התורה הטובה צוה"ה וכן התורה אשר
 אינה נהיב צוה"ה אחר החורבן וגם לפני הבית ים כונה
 דברים אשר אין כהבין כמו שחומר הלכות כהנים לשראליים
 ודיכיס שאינם כוהן צה"ל ותולא שאגורו ז"ל (סנהדרין ע"ח)
 הן קורר ונורה לא היה אלא דרוש וקבל שבר וכן אמרו
 גדוים נגעי בתים וחפילו בהלכות תורה שצנ"פ תולא כיוולא
 זו כמו שזכירו לדוגמא מה שאיצע"ה להו (חולין ע"י) ילא
 ונרחס זה לרחס זה וכו' הגם שאינו צוליאור ואינו צאשפטי
 להיות כמו שכתב הרמב"ם ז"ל גם החוקמות (יבמות ק"ג)
 ד"ם וני איכא כה"ג וכו' כהצו כן ע"ש ולזה קרי דיקיה
 תורה חוקה ונה שאגורו ז"ל חוקי העולות היימי חלו
 הנולות שאין עעם להם והשטן והושיע נשציבן עליהם
 בגון שטעמו. חזיר פרס אדוונה וכיוולא הס ז"ל אמרו
 על חוקי העולות נעשיות ולדבריו יתפרט על חוקת התורה
 העיוניות ומתישצ ככל הפסוק ת"ל הוא קוד פסוק אגורם
 ז"ל (סוטה פ"ה) חס פגע כך וכו"ל זא נשכיתו לציח
 המדרש וכו'.

או יאמר

עעם הכניכות אמרו וחי בהם חני די
 לאגורו לא תקריבו לגלות ערוה והגם
 שכבר יצנו צע"ה ז"ל לומר חניי וחי בהם לא
 תקריבו לגלות ערוה כי בגלוי עריות נאמר יתרג ולא
 יעבור עכ"ל התורה כפטיש. ועוד יתכן לרמוז צזה דרך

הלדקים וא"ך בחשבות יעשו ונחמה עם הילח"ד וסוף
 עפ"י דברי הרב הלדק וכו' ר"י **דוב** נעזרינוסיר ז"ל
 על הא דאגורו ז"ל (סוטה ל"ג) ויכס החולה דמות דיוקנו
 של חזיו רחם ויכס עכ"ל ודקדק ז"ל באזהרה בחי"ם היה יכול
 להניח ונחמוהו כי כבר זיקק לעשות כמו שאמר הכתוב
 ויצא יוסף לעשות ונלחמות וכאגורם ז"ל ונשגי דמות דיוקנו
 של חזיו שהוא שפירת רחם זה כלומר שנייץ אחד
 נחית דקדושה הנחיה לח"ת דקליפה בקוד ואסה נחיה
 את כולם ודיקק ונחשבתו צנייץ הקדוש הזה עד שהגיע
 צנחשבתו לח"ת שלמעלה וכל החיות נחית דקליפה ונשפירח
 נאוקס. מוד ונלא קרחון ולא היה לו קום תאוה עליה כלל
 ולכן ויכס המולה חוץ נחמוהו שלו לח"ת ישראל עכ"ל.
 ועד"ז צ"ח הרב הלדק וכו'.

מסדילקאב

ז"ל דשא עשצ נזרע זרע דשא
 טעריקון דיוקנו של חזיו וחי עשצ
 ותרופה להיות נזרע זרע כמו שזכירו ציוקף הלדק והדבר
 עתק עכ"ל: וזה כלל גדול בכל הנחיי. הן שראה חיה
 יראה רעה או תאוה רעה חיקף יחשוב שכל אחד נחשכי
 חלו ים לו כייץ הנחיה הקליפה והחיות הזה צא נשפס
 הו"ה צ"ה וצ"ש וידבק עלמו צנייץ הקדוש הזה עד לנעלה
 צטרשו בקוד הקדושה ואז נוילא החיות ונשקליפה ונוילא
 נחנעל התאוה והקדושה זו גדולה ויקרת הערך ועד"ז
 אגורו הכה לא ידעתי כי אשה יפת וראה את צמס הרב
 הקדוש אלהי **הבעש"ט** ז"ל כי אצרהם חזינו היה
 נושלל וכל התאוות וכל וכל צנחית נחשבת צנייץ
 הנחיי והפליח על עלמו נשיקן צא לו שידע שפירה היא
 יפת תואר כי ידע היעצ שגם שרה אגורו היתה לדקת
 גדולה ולא גרונה לו חיו את זאת נחמת ההרהורים שלה
 ועי"ה שכל והבין שאין זה אלא נחמת שאנו צאים לנארים
 שנקראת ערות הארץ ונכח זההמת קליפת מלרים וזה צא
 לו זאת לדעת שהיא יפת תואר ולזה החיעצ צום שחומר
 לחיותו היא זה שפרש"י ז"ל הנה נא הגיע השעה שיש
 לדאג על יפייד וקרוצ. לענין זה צ"ח הרב הלדק חיל
 למוי הנערה הזאת אלל צועז ותגורו חז"ל וכו' דרכו של
 צועז לישראל כנשים אלה דבר חכמה ולכיעות רחם צהנ"ו
 ופ"י הוא כי ההרהור שאדם נההרר ח"ו צאשה הרוואה
 אוחה ונחלת נענה מחלה שהיא נההררת קודם עליו
 ואח"כ צא ההרהורים שלו: וזה שראה שאינה נפלת עליו
 ההרהורים הבין זה שהוא לטעה עכ"ל. וזה פ"י הרב
 וכו' ר"י **גדליה** ולייץ ז"ל דרשת חז"ל (נגילה פ"ח)
 שרה זו יסכה ולמה נקראת שונה יסכה שכתה צרוח
 הקודש ד"ח שהכל סכין ציופיה ע"כ ולכאורה קשה מה
 ענין חדש אשר ילא למו נדרשתם זה שלכן נקראת יסכה
 שהכל סכין ציופיה ונוצז היה להם לשתוק וזה ולאחז
 פ"י הראשון על שקכתה צרוח הקודש ולפי הכ"ל יתח
 להגיד לדקתה על שפיתה לדקת גדולה וקכתה צרוח
 הקודש עי"ז היו יכולים אנשים להסכל ציופיה ושלח תפיל
 טרורים

הרהורים על הוסתכל עכ"ל הקדוש (ועפ"י חפשי להבין דברי החוספות (קידושין ויג) צמס ר"ת ז"ל חפשי דאור שם דעושה חסד לגרם ונשום גדורה הייט שלא יכהגו זה ונכהג הסקר הייט צבדולה והיא סוטה לפי שיש לה תאזה וצני אדם להוטיס אחריה אזל צקטנש דלחו צח תאזה היא ליכא לניחש כלל ונהגרתה עכ"ל צח והלא ונה שכווני ז"ל צעלי החוספות צרוח הקודש לכל האנור והאשונים כנולאחיס והם אמת ודבריהם אמת) הדרן לרצינו שלזה דצרה תורה כגד היכסייר שיאנור האנור איך יכול אינש עצעיי לנשול בתאוחו אשר הוא אכסחו ונפשו של אדם כחנודה וחוסק לתאוזת העריות לזה ונקדים ד' הרופה בהחללת דבריו יאיר להלטות על נעטשה העריות ואנור ושנרתם אה חוקיות ואת ונשפטי וכו' הייט ונה שאנור קודם כנעטשה ארץ ונלריס וגו' עקם היו כנעציס צתיעוצ העריות כנוו שאנור צסוף הענין אל תנוואח צכל חלה כי צכל חלה כננוואח הגוים וגו' וע"י סוצצ הולך וליה ושנרתם אה חוקיות ואת ונשפטי לבל תתעוצן בהתיעוצ הזה ואם יאנור האנור כי מן הננוטע הא זס להיות שהספן והתאוה גוצר ונאוד ואיך חפשי לעלור צרוחו לז"ח וחי צהס חני ד' פי זכור תזכור כי החיות שיש צאוחו התאזה הוא שורש הקדושה הצלה ונאחי שאחי ד' שורש כל החיות וזהו וחי צהס פי החיות שיש צהס הוא נונני שאחי ד' וכסתדצקו צכחיות הנחיה אה הקליפה וחגייעו לטוריטי שורש הקדושה אז ונוילח יהא צטל התאזה ולזה סניוך ליה אנורו לא תקריצו לגלות ערוה וגו' פי ונוילח סוצ לא הצואו לגדר זו חיו להיוחסס קרוציס אל הערוה כי אדרצח יהא ונאוס צעיטיכס כנוד ונלח קרחון וצזה הרנחתי טעס כנון אנורו וחי צהס צחוספות ואחי להעריך סזה טעס ועלה טוספת להאנור לנועלה והוא חוספת להנוטסכל הנעלס ונצחית הרנחיות אשר יסו צהתאזה ההוא והוא קוד אנורס ז"ל הלדיקיס לצס ווקור צידס ואפ"ל ע"ד אנורס ז"ל (צצח) ונרין לע"י שנוטנח צנוטח ככדה סכחי חורס כנו דוה לא תאנור לו וכו' וזה רוננ הקוניכות אנורו וחי צהס חני ד' לאנור לא תקריצו לגלות ערוה והצן והרצ היטיס הדיין ר' יצחק ז"ל הציח ראה ון התורה שעי' ונענואה כנוו גדה כי רחל אנורה לאציה אל יחר אף חדוני כי דרך נשים לי וצודחי לא ילאה ונפיה חיו ויילי דכדי אס לא דוענואה ככדה ולכך אנורה כי דרך נשים לי עכ"ל וכנון : הדרן לדבריו כי זה כלל גדול צכל ענייני העולם צקוד ונחיה ונחיה אה כולס וללולא דצר הנחיה אוחו היה צטל ונוילחית לזה הלדיק השלס גדור ונחאוזת עריות כי ונדצק עלנוו צכילוך הנחיה והאשה איכה ונפלת עליו הרהורים וזה נוצן עוצדח דר"ח דונן יוקדות (חעמית ק"צ) הוה ליה צרתח חיות לההוא צצח דהוה קח צדיק צהילח וקח ונהדרי אצתרה ליחי ח"ל נחיי חחי וכו' ח"ל קח ונלערת לצרייתח סוצי לעפרך ואל יכטילו צך צני אדם וכו' עכ"ל וסכל הוא ע"י כילוך הנחיה וסן סן ענודה

הלדיקיס לצרר וללצן ולשאוז החיות וכל צחית החיות כצחן השולצת והו אנורס ז"ל ע"ה חסור לאכול צצר וחי קטיח אה החיות של כל הצחיות סס לריכין לחיקון עיד שונפרטיס ורפח ירפח הייט שהרפואה והעשצ צעלנוו לרץ רפואה וחיקון ואס כן וני חחר על וני וכו' והיה ונשרחיי להיות כל ענייני תאוות ותענוגי עולם יהיה רודפין אחר האדם להקן אוחס חנוכס צאונת כן הוא חלל סזה כצח ייטצו רז"ל צונחתי (קידושין) רחית וניניך חיה ושון וכו' ואני בצרחתי לכנוט אה קוני וכו' חלל שהרעותי אה ונעסי וקפחתי אה פרכסתי וכו' עכ"ל ירלה צזה דדק צני אדם ליחן עניינכס צאוכל ולא צקוד הנעלס צהאוכל ולזה קפחו פרכסח וסס לריכיס לחזר ולצקס על הלחס וצזה יוצן טעס אנורו לא רחיתי לדיק כעצז וזרעו וצקס לחס כי הלדיק הננויס צדרכיו ח"ל לו לערוח ולצקס אחר הלחס והננוזות כי הלחס והאוכלס ונחזיריס אחריו כזי לחקכס וזהו סוד אנורס ז"ל (צצח פי שחל) לורצח ונצקס לא וניעני והא חזיק דועני אהדורי אפיתחח לא וניהדר עכ"ל ואפ"ל ע"ד פחה האהב סנוונ לצרית קיינח עי וזהו הקדוש (פי צח ופי) וחי צפסקו צקודס אל תצח נפשי) דונחן דלח זרק פרוצין הייט שנונור הצרית לא וניעני וליה כיווני רצוטינו ז"ל (צצח ונליעח) חוקירו לנטייכו כי הייט דתחערתו וליה אנור אהדורי אפיתחח לא וניהדר הייט על פחה הגוף דהוא צרית קיינח על זה לא וניהדר צתסוצה כרחיי או יאנור אהדורי אפיתחח ע"ד אנורס ז"ל ווי נחיי דעצד דרתח ורעח לדרתח לא עביד וכו' (יונח ע"י) וזהו הפחה דהוא הרעח וחי אהדורי אפיתחח לא וניהדר ונטיגיח שייעטח הרעח לדרתח דהוא אפיתחח או יאנור אהדורי אפיתחח ע"ד זה השער לדי לדיקיס יצוחו צו וסנן : חוה אנורס ז"ל יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך לעוסי' והצן וצזה שנועתי ונפרטיס צמס הרצ הלדיק ר' ישכר דוב ונלחטסוצ ז"ל אנורו כל ענוה כלכחיס ונצקטיס לחס ואין הלחס ונחיר אחריהס ונפני שנתח ונחנודיהס צאוכל ולא צקוד הנעלס צהאוכל וצחילכחס סס עוד פוגוים הנוחכל צקוד ע"ה חסור לאכול צצר עכ"ל וציאר הרצ הלדיק וכו' ר' צבי ז"ל אדוערכיר טועניס חייס זכו והדקדוק נעלה עפי' נעטשה צאחד נשך אשת אציו צאונורו שאציו ונצצחה צאשה טוזה ונענוה סנה צעניינוה צעשה חצורה והשחחה והנוטל ונוצן ע"כ יראה האדם צחילתו עדי' ונחנה וכלה צקעודה הרחשוניס שאחר חופתה הגס שטעס הנוחכל ונחוק לחיך עכ"י ונחשצחו דצק צהכלה צקוד כיכד ונרקדין לפני הכלה הייכו אוחיות וניוק דין סכל אחד ונחויצ ללונד להגיל עלנוו סיוכל להענותיק ולנרק הדיניס ציינ ולהנחיקס צקוד ואתה ונחיה אה כולס כמדוע וזהו סוד חילת סצח הגס שהנוחכל ערצ ונחיה לחיך ונחשצחו יהיה דצוק צהכלה סצח ונלכתח וזהו טוענינו חייס זכו צה"י הידיעה וע"ד כל זרע יעקב יכצדוהו הייט הלדיקיס ונכבדים סצצח כדצר הונלך ונלכו של עולם ודה לכו

לכונן יצו ר"ח למעבד כשנחין ורוחין חדשין בחרתן
בשלמתן חבל ולשינוח בבעטג חבל וסמו זה כל עדה ישראל
יעשו אותו :

חדושים

חדושים

ההיו כי קדוש חזי ד' חיש אמו וחזיו תירחו
בשם הרב הלדיק וכו' **היהודי** ז"ל :

לכאורה ויה סמיכות זה לזה אוננס אמרו רז"ל שלמה
במקום בחדם הקב"ה טוחן צו נשמה וחזיו וכו' ח"א קדושים
ההיו לא נועטם איהם חלח ה"ח הנעמה ועז"ה קדושים
ההיו כלומר מלך חלקן שאני טוחן צכס נשמה צודאי
ההיו קדושים כי קדוש חזי ונלידי לא יעלה שום מורח על
חשיתים אוננס נפסי זה תירחו . יש לכס לירח מלך חז
חם שהם ניחנים צכס בשמיות מלך זה יש לכס לירח חזו
חיש אמו וחזיו תירחו חבל מלך נוחתי צודאי חזיו
קדושים כי קדוש חזי . **או יאמר** קדושים חזיו כי קדוש
חזי ד' וגו' כי טועתי סיפור נעשה שסיפר הרב הלדיק
הגאון וכו' **אדרן** קליוחכיר ז"ל אמר על עלמו חזי
היהו צילדות .

ביר קטנה וחכמים בה נעטע וכמלח בהם חיש אחד עשיר
היה לו בת יחידה והגיעה לפירקה ורלח ליתן לה צעל
חיה וכמע לפרחג להשיצה ובקט נהרצ הסופס הישיבי
לפרור לו חיה צחור טוב וצירר אותי וניד לקחי האש והביאחי
לתינו ופסטו נועלי בגדי הסחצו והלבישי בגדי חופס
שיער וכתן לי צח לאשה ועטרתי צכקף וצחצח וצחמטך
הגון ראיתי עלמוי צחפטרקים ושונתי עזיתי והשלחתי לצעוט
תקתי נועלי עול ההתמדה צליווד וכראוחס חווי וחמתי
קליפו עלי והתחילי לעמוד עלי חנשים חכמים להוכיחי
הסנהג היה אז לכסיעה צעלי הדרשנים והיה מודך הדרסן
להחאכסן צנית חווי כי הוא היה עשיר והסכבד צעיר ופרנס
תיקם וכל דורס להוכיחי והיה בהוכיחי אותי השבתי לו
חפילו חם חלך צעל עשרים שנה חמעלה יוחר צליווד מכל
לונדי העיר הזאת וכן היה חסונתי לכל דורס ויחי חיס
והחאכסן דורס אחד טוב וחכס חרשים וכאשר הוכיח אותי
השבתי לו ככ"ל והסיצ אמרוי לי טוב דצריך נגד לונדי
צעיר הזאת חבל ויה העשה כשיכעיקו עליך חונך וחמוסך
ישפטו ונעליך בגדי חמוודות וילצטו אותך צבגדים הצלויים
הסחוצים ויטלחו אותך בהמורה להשיצה למקום שזאת
שם ויה תענה וצחזה צשם חנפין תעמוד לפני לונדי
השיצה שהם נחעלו ונעלה ונעלה וחמה ירדה ועה הלח
חכסך צושה וכליונה והנה ניד ככסו דצרוי צחזני בארס
כל עככא וכפל לי צוחשצתי טזח פ"י הפסקו צחונרו
קדושים חזיו כי קדוש חזי ד' וגו' ולכאורה ויה דמיון קדושו
צטר ורם לקדושת אל חי צורח כל העולמים חננס יכוין
צנה לונר כי פן וחולי יאמר האדם צלצו הלח כשאפילו
חלך צטרירות לצי להרשיע ציוחר על כל זה חמעלה יוחר

בהקדושה ונעטו צבגויס לזה אמר הכתוב לו יחי כדצריך
צחאי עלמח חבל ויה חענה ליום הפקודה צעת חזרת
הנשמה למקורה למקום קדושתו וזה פירש קדושים חזיו
וח"ה הלח ח"ך שיהיה עכ"פ יוחר קדושים חננטו
שבחמות לז"ח לו יחי כדצריך בהסוח עלמוי חוננס כי קדוש חזי
ובחוקי קדושתו ויה העטו וחכף כשכפל למחשצתי פ"י
הפסקו ניד הצעמתי לו שחחור להתמדה חליווד כצחשוכה
עכ"ל ויחר חסיפור הנעשה כצצתי צו"ח להצין כוננה מחונר
אחד וז"ח קדושים חזיו כי קדוש חזי ד' :

או יאמר

קדושים חזיו כי קדוש חזי ד' וגונר .
יחצאר עפ' דצריחם ז"ל חין קדושה חלח
הזונה כמו לך חל העם וקדשחם חיסו ונחר ופרשי ז"ל
וקדשחם והזונחם וכו' וללד שקדס למו מדצרי חכווי האמת
ז"ל שהקצ"ה צרח עולמו צרלטי העוט כדי להטיב להצרות
וחמיד יוד פחוחה ומצוון להשפיע יהוא יקוד העיקר צחוננה
וכשיט צעולמות שלמטה הכנה להקצלת שפעו צכל פעס
יוצר כח השפע וולונלעלה להשפיע צקוד חטו ע"ה לחלהיס
והוא חונרס ז"ל (חעכ"ת) חין עיפה יורד וולונעלה
שחין עיפיים עולים כנגדה ונלונע' חרמו צזה שצריך הכנה וי"ג
והחחחוריס לגרוס שפע וי"ד ונלונעלה ככדע כל זה וחכמוי
חלחם ז"ל צקוד לח נחנה חורה חלח לחוכלי וי"ן כי עייקון
וי"ך חוקצין ונפ"י יחחייצ שיהיו חויד עס ישראל סגולתו
מוכניס ונצונניס לקבל השפע החיל שמודתו יח חויד
להשפיע חל"כ כוננע השפע צקוד הלטווקוח דדים
כדע ונכצני חר"י ז"ל והוא חרמוי צחמוו לור ילדך חסי
לז"ח קדושים חזיו פ"י חסי ונצונניס ומוכניס חויד לקבל
השפע וגונר חונר העטעם כי קדוש חזי פ"י כי חזי חויד
מוכן ומצוון להשפיע . והזונה צזה הוא רצות עסק חחרה
ונעשים טוציס וכל חחמוור צפרשה וכבר דצרו רז"ל
(קידושין) ח' חלמוד גדול ח' נעשה גדול וחפ"ל חפרו
חורחך עת לעשות לך כלומר ש"ט ח"ד עתים טוציס
וי"ד עזיס וכו' וז"ח צעת העוט שהוא לעשות דרכי ד'
חז חפרו חורחך פ' חפרו ונלשון חרה ורצה שהחירה חרה
ורצה חלל חלרס וי' נתן חונר חפרו חורחך וכו' כלומר
שחחלה לריך להיות חחורה חרה ורצה חללו כדי שידע ח"ך
לעשות לך כי חלמוד גדול שחציא לדי מעשה ולזה חסק
חרמוצ"ס ז"ל כר"ג דכן חונר וגונרו שחלמוד גדול שחציא
לידי מעשה (וטיכל להעוויס חצרי חחוספה ז"ל צונה
שחחלקין דהא דחונרו גדולה חלמוד חיינו דחלמוד לחחריס
וחא דחונרו נעשה גדול חיינו צווי חלמוד לעלמו לזה חקט
חפרו חורחך . חפרו לשון רביס לונר דצלמוד לחחריס
(ויירי) :

או יאמר

קדושים חזי כי קדוש חזי ד' חלהיכס
וגונר . וכו' חצחו צח שלמים לך
לרלונכס חצחוחו ציוס צחכס יחכל ונחחרת וגונר כי
צעשיע ז"ל חזי ד' חלהיכס וכו' חצחו צח שצריך לוצוח לשם
עכ"ל